

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Secunda est eorum, qui dicunt hominem illum ex tribus substantiis vel duabus naturis constare, & hunc fatentur vnam esse personam ante incarnationem simplicem tantum, sed in incarnatione compositam: ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

tiam, quam habet verbum cum quo est vna persona. Nec tamen in superiorib. legitur, quod homo ille sit vna persona cum verbo, & sit ipsum verbum, sed etiam quod anima rationalis & caro eadem persona sit, & Christus sit, & Deus.

Aliorum sententia.

Sunt autē & alii qui istis in parte consentiunt, sed dicunt hominem illum non ex anima rationali & carne tantum, sed ex humana & diuina natura, id est, ex tribus substantiis, diuinitate, carne, & anima constare: & hunc Iesum Christum fatentur, & vnā personā tātū esse: ante incarnationem v. solummodo simplicem, sed in incarnatione factam compositam ex diuinitate & humanitate. Nec est ideo alia persona, quā prius, sed cum prius esset Dei tantum persona, in incarnatione facta est etiā hominis persona: nō vt duæ essent personæ, sed vt vna & eadē esset persona Dei & hominis. Persona ergo que prius erat simplex, & in vna tātū natura existēs, in duab⁹ & ex duab⁹ subsistit naturis: & persona quæ tantum Deus erat, facta est etiam verus homo subsistens non tantum ex anima & carne, sed etiam ex diuinitate, nec tamen persona illa debet dici facta persona, quāuis dicatur facta persona hominis. Facta est igitur illa persona (vt quibusdam placet) quiddam subsistēs ex anima & carne, sed non est facta persona vel substantia vel natura: & in quantum est illa subsistens, composita est: in quantum autem verbum est, simplex est.

*Hæc opp. nō
tenetur.*

*Lanfrancus
ad sextam
Berengarii
obiectionem
responsione
id habet, &
refertur de
consec. dist.
2. à Gratia-
no.*

Authoritates etiam ponit, quæ hanc probant sententiam.

De hoc Aug. in lib. sententiarum Prosperi ait, Modis omnib. approbare cōtendim⁹ sacrificium ecclesię duob. cōstare, duobus confici: visibili elementorum specie, & inuisibili domini nostri Iesu Christi carnē & sanguine, sacramento & re sacramēti, id est, corpore Christi: sicut Christi persona con-

stat

Cap. 17 in
principio.

Substantia & diuinitatis & humanitatis vnus aut
idē est Deus, Dei & hominis filius Iesus Christus
vt verus Deus, ita etiam homo verus. Idē etiam
in libr. 13. de Trinit. Sic Deo coniungi potuit hu-
mana natura, vt ex duabus substantiis fieret vna
sona. Ac per hoc iam est ex tribus, Deo, anima, &
carne. His aliisque pluribus auctoritatibus se mu-
nunt, qui dicunt personam Christi compositam,
esse vel factam siue cōstantem ex duabus naturis,
siue ex tribus substantiis.

Tertia aliorum sententia.

Sunt etiam alii, qui incarnatione verbi non so-
lum personā ex naturis compositam negant, verū
etiam hominem aliquē siue etiā aliquam substā-
tiam ibi ex anima & carne compositā vel factā dif-
ferentur. Sed sic illa duo, scilicet, animam & carnē
verbi personę vel naturę vnita esse aiunt, vt non
ex illis duobus vel tribus, aliqua natura vel perso-
na fieret siue componeretur, sed illis duobus velut
indumēto verbum Dei vestiretur, vt mortalium
oculis cōgruēter appareret. Qui ideo dicitur verus
factus homo, q̄a veritatē carnis & animę acce-
pit. Quę duo etiā in singularitatē vel vnitatē suę
personę accepisse legitur, nō quia illa duo vel aliqua
res ex illis cōposita sit vna persona cum verbo, vel
sit verbū, sed quia illis duobus accedētib; verbo
nō est personarū numerus auctus, vt fieret quaterni-
tas in Trin. & quia ipsa persona verbi, q̄ prius erat
sine indumēto, assumptione indumēti non est di-
uisa vel mutata, sed vna eadēque immutata per-
māsit. Qui secundū habitū, Deum hominē factum
dicunt. Accipiēdo n. hominē dicitur est Deus, faciens
est homo, & p̄pter acceptū hominē, dicitur Deus
verē esse homo, & p̄pter assumentē Deum dicitur
homo, esse Deus. Nā si esētiā, inquit illi Deus
esse homo, vel homo esse Deus intelligeretur, tūc
Deus assumisset hominē in sexu muliebri, & ma-
liē

Greg. hom.
8. ad cap. 1.
Eze. 6.